

Förordning,
um
Garda og Pufna = Slettun, med
fleiru afhærande Gardyrkiuna
i Islande.

CHRISTIANSBORGAR Slotte, Pañ 13 Maji. 1776.

Kaupmannahöfn,
Dykt af Directeuren yfer Hans Kongl. Majests. og Universitet-
sins Prentverk, Nicolause Christian Hopffner.

UNIVERSITY OF TORONTO

THE UNIVERSITY OF TORONTO LIBRARY

1827

1827

1827

1827

1827

1827

1827

Sier Christian sai Sigunde, med Guds Naad, Kon- gur til Danmerkur og

Noregs, Binda og Gauta, Hertoge i Sles-
vik, Holstein, Stormarn og Dytmarcken,
Greise i Oldenborg og Delmenhorst. Giorum

øllum vitanlegt, ad þared Bier, eins og Borer Haustoflegu
Forfedur, jafnan höfum bored alla sodurlega Ahggju fyrer, ad Is-
lande matte upphialpfast, og Borra þar buande fieru og hollu Under-
satta Kior betrast, og þefvegna lauted kostgiasfelega eptergrenslast þeim Dr-
sofum, er þvi kynnu vera til Hindrunar, sem og skipad, ad finna uppai
þau Medol, med hvorium þad kynne ad vidreftast og komast aptur a Fet-
ur; Eoo hasa, asamt odrum Hindrunum, þesar ferilage vered Of
allraunderdanigast tilkynna gesnar, ad Tunesi ai þeim siestu Jordum, þvert
ai mot Landslogunum, eru an Gyrdinga, og mero þar ad auk full af Pus-
um, hvad hid fyrre er Skuld i, ad þau verda ey an stærsta Omaks va-
ren, medan ai Grasvertenum stendur, en ai odrum Tidum trodast þau
nidur og yferriidast af Nautpeninge og med Hestum. Hitt annad, þad er
ad stilla Pusurnar, utheimter jafnadarlegan og miken Aburd, og gefur
þo eigi soddan Avort eda Gagnfeme, sem þartil svara kynne, vegna þef
þær liggia, meir en Stettended, vid Froste og Stormum, hvaraf þær los-
na, blausa upp, Molldein i þeim deyr, og þær verda mosavarnar, ef þær
sai eigi idulegann Aburd; Her ad auk verdur Bonden ad eyda serföldum
Tima og Erfde til ad slai Grafed af þeim og mille þeirra, hvad allt gjo-
rer hans Heyskap mædu og kostnadar samann, og þefvegna spiller hans

Alburde, Tima-og Erfide. Þar nu Jardarenar tilbæveleg Vekia og Not-
kun er Grundvællur og Stofn under hvors eins Lands Þelmegan, en
hennar Forsoomun þar a mote Beguren til þess Vanmættar og þurðar;
Svo hofum Ver alited þad þfred naudsynlegt, til Jardyrfkiunnar sonnu
Þerrunar og Uppreyftar, hermed allranadugast ad tilstipa og biooda sem
þterfhyger.

1.

Ifring um alla Bæe og Tuun, hvort sem a Jordunum bua Bændur
eda Embættresmæn, Andleger eda Beralldleger, þar sem annadhvort ein-
gar eda eigi fullkomlega godar Gyrdingar eru uppsettar, skulu hierepter,
allstadar sem þvi verdur vidfomed, byggjast forþvaranlega haier Gardar
af Steini, svo ad fullværen Madur gete genged a Gardenum frant og ap-
tur, an þess ad nockur Stein hrynje ur honum. Þesskonar Gardur skal
vera ad minstu 2 Alna haur, og sem framast mogutegt er leggjast beint astrafr.

2.

Ef svo hagvæmur og flatur Steinn eigi er ad far, skulu Gardarner
hladast af Gras-Þorfe eda Hnausum 2 $\frac{1}{2}$ Alnar þykkver nedan til, enn a
valer og miooer ofan til. Þesser Gardar skulu hladast an nockurs Steins
a mille Laganna (nema eitt Lag nedst a hvoria Hlid, ef Steinn er ad far)
med Grasrootenne snuande ut til beggia Hlida og allt ifring, hvarmed Gard-
arner eigi einasta verda varanleger, svo ad þeir med litelle Adgjord geta
allt af staded, helldur og innan skans Tima munu rikuglega apturgialda
þad Erfide, sem syrer þeim þefur vered haft, þar þeir strax a fyrsta Aree,
þterad þeir eru hladner, vera gott Gras, þegar Grasrooten er nockurn-
vegin good; Þesser Gardar eiga ad vera 2 $\frac{1}{2}$ Alnar haier þegar þeir hafa
sitged.

3.

Þar sem Jorden er blaut ellegar eigi nogu fest og þett, til ad vera
Steingarda Þunga, svo ad uggvent vere, ad þeir kynnu ad soekva eda
hrynja nidur, þar eiga, a slikum blautum Stodum, nockur Stycke af Gar-
denum helldur ad hladast upp af Gras-Þorfe eda Hnausum, a þann Hatt;
sem 2 Art. syrerseger, jafnvel þo þar aþars se Þære a ad hafa godan Stein.

4.

Þarssem Jorden er good og fest skal styn ast ut Beita eda Grof syrer
utan Garden, $\frac{1}{2}$ Alnar diup, a skai nidur og utad, $\frac{1}{2}$ Alnar fra Gard-
num;

num; Ef Jorden er blaut og myrarkjend, skal veita Vatneiu frai med Grof eda Rennu 1 Alnar diupre, eda meir, ef vid þarf; En su Renna ai eigi ad grafast med eda rett hia Gardenum, svo ad Grundvollurei eigi veifest þaraf, og Gardurei falle nidur, heldur ut ad i þa Utt, hvar Vatned hefur best Afrensl.

5.

Hvor og einn skal vera skyldur arlega ad hlada 6 Fadma af Stein-Garde, edur 8 Fadma af Mollbargarde fyrer sialfsan sig, og eins myk:ed fyrer hvorn verkferan Kartman, sem han hefur ser til Vinnu. En ef han hledur meira en þetta afvordada Maul, skal han, af þeim Hofuds Stool eda Summu, sem Ver vilium allvanadugast ætla hertit, sai, til Upphatningar fyrer slika sina Vinnufeme, fyrer hvorn Fadm af Stein-Garde 16 Skillinga, og af Mollbargarde med Gras-Sverde legdum alle ikring 12 Skillinga Danfa i Courant, hvor Skeinkur þo einasta er handa Bænda-Standenu, og þeim af Presta-Standenu, sem hafa þau allrafsatæfustu Presta-Koll. Fyrer annars Slags Garða af Steine eda Molldu gefst engin Skeinkur, eigi heldur, ef eigi allt, bæde þad afvordada Maul, og hvad þar fram yfer er hladed, er svo ai sig komed, eins og her ad framan Allvanadugast er uppaboded.

6.

Ef omogulegt kynne reynast ad sai annadhvort hentugann Stein, eda Gras-Torf til slika Garða, sem her eru tilskipader, ma i þeirra Stad grafast arlega kring um Tuned eins langt og ardur er um Gardana sagt, hvor Grof edur Skurdur skal vera i þad minsta 1 Alnar diup, og ad ofan verdu 1½ Alnar breid, en ai Bornenum ½ Alnar breid. Allre þeirre Moll-du, sem þar uppur er grafen, skal kasta upp ai þan Grasfarbarmen, sem er in ad Tunenu, svo hart og bratt, sem hun mogulegast leiged getur. En þar slið Gyrding eigi verdur miog varanleg, og jafnadarlega uheimter Erfide og Adgiord, svo ma hun heldur eigi brukast, nema ai þeim Stodum, hvar reynast kynne oldunges omogulegt ad sai annadhvort Gras-Torf eda Steina; Hvad þa med legformlegre Skodun og Yfertit ai sialfum Stodnum, af vidkomande Eyslumanne med tilteknum skynsorum Monnum ai ad mistast og afgiorast.

7.

Þar sem Gardur verdur mille Bæa og Tuna, þar ai han ad hladaft med sameigentegu Erfide af jafnorgum og duglegum Monnum frai hveriu

af slíkum Naðbílum, svo langt sem þeirra Tuun liggja saman; En þá af þeim, sem best ká ad hlada Gard, eða best vill tæta hlada há, skal standa fyrir Berkenu, og honum at i því ad hlýða. Ef Alfaravegur liggur þar um, þá kofte þeir báðer Hlid þarfyrer, og halde því vid Makt; Hlidi at ad vera forsvaranlegt, og hanga svoledes at Zarn-Hjortum, ad það slúkest aptur af staulfu ser.

8.

Það skal vera Hreppstjórnanna Skylda, þó under Eyslumansens Tilskoon, ad adgæta, ad Gardarner verde arlega svo langt og forsvaranlega hladrer, sem sagt er, og þeim sidan tilbærellega vidhalded; Hvors vegna þeir eiga ad skipta Hreppnum eða Sveitene sín at mille, med Eyslumanssens Samþykke, og líka at þeim i Landslogunum tilsetta Tima aller tilsamans eptersjá i Sveitene, hvort og hvornen su tilskipada Gardahledsla og Vidhald sie sett i Verk. Finnest þá Brestur at einhvortu þar vid, skal þá sakbitne gjalda fyrir hvorn Gard-Jadn, sem annadhvort vantar, eða eigi er forsvaranlega hladeñ epter þessare Tilskipan, ellegar og eigi er tilbærellega vidhalded, 10 Skillinga til Sveitar-Kassans, sem Hreppstjórnarner straxskulu upptaka hjar honum, og há þar ad auk vera skyldugur at næstkomande Are ad hlada upp það sem aubrast, auk þess sem há annars at upp ad hlada. Ef þá en vantar nokkud at, gjalldede há fyrir allt það, sem aður er sagt. En finnest slíkur Brestur hja honum i 3 samfeldd Ar, svare há somu Botum, og þar ad auke byggest honum ut af Jordunne, fyrir slíka hans Ohlydne og Vete, ef há er leigulide, svo ad einhvort duglegre Abuande gete orded til Gardarennar tefen. En sitie há at staulfs síns Eign, gjalldede tvöfalldar Bætur fyrir hvorn Jadn sem at brestur, eða eige er forsvaranlega hladeñ eða vidhalded; og halldede há afram i 3 Ar ad forsoma það, sem heri er tilskipad, skulu Hreppstjórnarner hafa Myndugleika til, epter Rádslogun vid Eyslumansneun, ad þá og kaupna adra Men, til ad gjöra Erfided uppa þess Sakbitna Kostnad, hver, ef há eigi med godu vill gjalda, skal upptakast af háns Due an þessare Lagas-Sooknar.

9.

Ef nokkur, hvort há heldur er Bonde eða Konglegur Embættismaður, andsegur eða veraldlegur, setur sig upp mote Hreppstjórnanna eður annara Yfervallda Ráðstofun um Gardahledslu, ellegar hindrar þá Men, sem Hreppstjórnarner setja uppa hins Sakbitna Kostnad til ad slúka því Verke

Verke sem ábrestur, skulu Hreppstjórnarnar strax, fyrir utan minstu Bid, Undandrygt eda Tilslátt, stefna þeim Sakada með Politie-Sýrerkalle fyrir Sýslumannenn, sem strax skal dæma í Málenu; Og ef hann þar kemst ad Raun um, ad nokkur hafa með virkelegu Forbode eda líkamlegri Morködu hindrad eda varnad þeirrar Gardhædslu, sem annadhvort Hreppstjórnarnar eda adrar Yfervallds-Personur hafa gjort Rad fyrir, og sem annadhvort epter þessare Forordningu þeda ödrum Logum er tilskipud, þa skal þa Sakade, ef hann er Boonde, gjalda til Sveitar-Kassans 2 Rdle; og þe hann veraldegur Konunglegur Embættesmadur, skal hann gjalda til Sveitar-Kassans 3 Rdle. og jafnmiked til þess Zstendtska Justits-Kassa; en ef hann er Andlegur, þa gjaldr hann 3 Rdle. til Sveitar-Kassans og jafnmiked til fastæfra Presta-Ekna. Somu Sekt skulu þeir vera under-örpner, sem setja sig moote Fjar-Uppteft fyrir þær Bætur, sem þeir kynnu verda skylduger ad lata ut fyrir sin Misbrot moost þessare Tilskipan. Allar þær Sekter, sem epter henne tilfalla Sveitar-Kasanum, skulu anars ganga til jafnra Ekpta mille Sveitarinnar Ólmusumanna og Hreppstjórnanna, fyrir það Ómal sem þeir hafa fyrir þessare Zrætting, líka sem og þeir af þeim, sem heri kynnu ad syna fremur ödrum nokkura serlega Kost-gjæfne, mega þar ad auk vanta ser frekare Launa þars fyrir epter Utvikum; hvar at mote þeir, sem heri forsooma sina Ekyldu, eiga ad tiltalast af Sýslumannenum, og an Appells dæmast í Sekter til Sveitavennar Ólmusumanna, epter þeirra Brots fyrirfundnu Afsigkomulage og þeirra Formegan.

10.

Þar Þufurnar eru su önuur stóora Talman fyrir Zardyrkiuna, svo skulu þær og herepter arleaga burttakast, þar sem Tunen finnast með þeim varen, svo ad Tuned smáum saman gete orded sliett. Hvorsvegna og einn og sérhver, sem þesur þyst Tun, skal arleaga slietta og jafna 6 Radma í Zerkant fyrir stauffan sig, og einstmiked fyrir hvort vinnuferan Karlmann sem hann þesur til Berknadar, og brukar til Zardarennar Zyrerviunu.

11.

Þufurnar eiga ad vélast upp í ferstrendum Stykkium, þe hvorium Mollðena at ad skiera með Liva, svo ad Gras-Svorduren verdr epter einnar Handar Þeskur; En framar at Mollðen ad takast eins diuþt uppur Þufustöðenu, hvarti þau ferstrendu Stycke eiga sidan nidur ad fellast, og
med

med Tre-Sleggiu ut ad berast, svo ad Vatnarnet falle vel saman. Þes betur sem Grasþvorduren er bareñ (þoo ej svo harðt ad hann fare i sundur) þes hentugre verður hann til ad taka ai mote Aburde og ad bera mik eð Gras; hvorsvegna og þegar Torfur eiga svo ad uppskierast, ad þær eigi fullkomlega fylla Holuna ai alla Begu, fyrr en þær eru nidur bardar. Þai affornu og uppgrofsu Mollu ai ad utbreiða til Aburðar ai þær Pusur, sem ai þvi Ære eigi eiga ad sliettast; hvað jafnvel er nýtsamlegt ef Slettaneñ skedur nockud sinna ai Bore, en sér i Lage ef hun skedur ai Hauft, svo vel sem og ad breiða hana þumit ut ai þad sliettada Tunu; Sietlega getur þesse Mollu þienad til ad kiasa Mosañ ai mosavornum Pusum, eins og hun epterau gíorer hiff besta Grasvöll, þegar Aburður Æred epter er boreñ þar ai. Þai ai hann hætt utbreiddu Mollu ai ad meðhöndla og melia um Sumared med Klarum eða Mykiu-Kviisum, eins og annan Aburd. Hvada Steinar sem finnast i og under Pusunum, skulu fofstgíeflega samansafnast og burtslytiast, eða kastast i Grundvollen ai þeim Stodum, hvar Gardar eiga upp ad hladaft. Enn hitteft svo stoor Þiorg i Tunenu, ad þeim eigi af öllu Bæar-Folkenu verða oltid til Gardstæðisens, skal þo sliettast íkring um þau, og eiga þau ad hyliaft med þeirre Mollu, sem upp verður grafen, og epter verður frai Pusna-Slettanenne, þai sau Gras Svordur i kringum þessa Steina, sem annars hefde leiged under Molluene, ai ad stýngast upp og leggiast ofana, svo langt sem hann hroekur til, og allrahellst ai Kollenn, svo ad hann þes flíootar gete grasbundest.

12.

Uppai þad ad Tuna-Slettaneñ gere orðed Gardhledslunne ad Gagne, og Erfided fallid þvi liettara, skal Tuned sliettast under eins, og smaumsaman, sem Garduren er hladeñ, svo ad su Mollu, sem epter verður af Pusunum, og ofmikel verða kañ til ad breiða ai Tuned, sie legd nedst i Gardeñ, ásamt med þeim Steinum og Mos, sem hitteft i Tunenu.

13.

Þinnest svo daudar og spilltar Pusur, ad þær wlyttest openanlegar ad nidurleggjast til Grasvartar, edur þær tolla eige saman, þai skulu þær burtslytiast til ad fylla med Gardana, eða til ad hylia med þau Stoor Þiorg i Tunenu, sem eige kunna burt ad velkast, ellegar og til ad fylla upp med bleytusull sur og vot Mars, ef nockur þvilik kynnu finnast i Tunenu, hvadan Vatnenu eigi verður heglega veitt med Skurdum. Þad Stycke af Tunenu, hvar þegar oonfru Pusur hasa stæðed, skal vrelast upp ai Hauft

og Mollbar-Reckerner sundurkrasast, hvad at ny at ad itrekast næstkomande Bor, og þa skal breida þarai nockurn Aburd epter Esnum, og þar epter sai þari Korne, ef þad er ad sai, hvarepter Korned skal krasast nidur med smaum Jarnhokum, eda med Klarum. Sie eigi Korn til, þasfal þari planta Jardeple, ef þau er ad sai, ellegar og sai þari miog gifed Næpna-Fræe, Þegar atdur er bued ad slietta med Klarum, hvad ed at ny at ad stie med ødrum Hrifum, þegar Fræenum er said.

14.

Dufurnar verða og brukadar til Gardhledslu, þa Hlidarnar af Dufunne eiga fyrst ad stynvast frai allt i kring, svo ad þær ad nedan lode vid Jorden, hvarepter Dufuna sialsa skal stynga i mastulega Hnausa, og þarepter þala Mollidena upp innan ne þeim epterstandande Þormum, hvortia sidan med Sleggiu at nidur ad þeria, þangad til þeir eru ordner slietter og liggia jafnt þeim Gras-Soverde, sem atdur var mille Dufnanna.

15.

Hvær sem atlega slietter meira af sinu Tune, en þai Bidd, sem i 10 Art. er atkørdud, skal sai fyrer hvørn Fadn i Ferkante, sem þarnfer er, 8 Skillinga til Skeink; og sai sem gefur sig frai til ad sai stikan Skeink, svo vel sem þai, hvorum heitid er i 5 Art., skal þarum framleggia Hreppstiorana Vitnesburd, um Hlutarens saia Afigkomulag, hvor Vitnesburdur þar ad auk at ad hafa med ad bera Prestsins og Sýslumannsins Uppatfrist til þess þekare Visu. Skylde añars nockur Veigulide skara svomtog frai ur, añadhvørt med Gardhledslu eda Tuuna-Slettan yfer þad atkvardada Maul, ad hanns Huusbonda Jord þaras svo itarlega betrest, ad hun þesvegna meige atlytast ad vera hæfud ad Dyrleika, sinum Þer þad allra naidugast ad vera tilbarelegt, ad sikur Veigulide, ef Huusbonden seger hvorum ut af Jordenne, eda hanns Eckia og Born, þegar hann deyr, og engin af þeim verdur vid Jorden, skule niotta nockrar Þoknunar fyrer slika Jarðarboot, epter Sýslumannsens og opartifra Danumanna Alite, ef siassfer Bidkommendur eigi geta an þess komed ser saman þarum.

16.

Hreppstiorarner skulu med Sýslumannsens Tilsoon gefa nauðvamañ Gaum ad Tuuna-Slettanenne. Somu Sektur sem i fyrerfarande 8 og 9

B

Art.

Art. eru tilsettar fyrir Forsomun á Gard-Hledslu, eiga eins í öllum Greinum ad gilda, ef Forsomun sedur í Tuna-Slettanenne.

17.

Dg þar Þor allranadugaste Bitla og Dst er, ad Kornyrkiann í Slande mætte komast í Gang og Brufun, hvartil Þier á næstlidnum Arum allranadugast hófum lauted senda Korn-Sæde til Keinslu á Hafnarnar á Sudurlandenu, svo vilium Þer, ad svo stöddu, en frekar, til þvi stærre Upphvatningar til nefndrar Þrkju, allranadugast tilsegia hvorium og einum, sem getur ablad halsfrar Tunnu af fullvörnum Ruge eda Þygge 1½ Rdls. Skeink, og fyrir eina heila Tunnu af sama 3 Rdla. Skeink. Þeir sem þartil hafa Efne og Lyst, eiga ad bua til einn Feig í Tunnu, eda utan Tuns, sem hagkvæmast fellur, með Gyrding, Þelsing og Slettun, og kasta þarav öllu þvi sem til Aburðar er þenanlegt, svo sem Þorsmylsinu, gamalle Þsku, eda og litlu af Krumyrkiu ef hun er til, sem þoo hid minnsta á ad vera Arts gomul. Til slíkrar Þrkju í smau er nægjanlegt ad þela Jordena upp, og eins víst eins og ad þægja, þegar Mollðenne er vel krasad ut yfer þad utfæda Korn, en nær Innbyggjararner kunna ad sa Lyst til ad hallda lengra afram med þessa Þrkju, vittum Þer allranadugast hafa í Þanka hvornen þeim kan verda hialpad og þeim utvegud hentugare Þerksere.

18.

Jardeple hafa vered flutt til Sudurlandsens og á nokkra Stade á Vesturlandenu til Keinslu á næstlidnum Arum, og Skeink þesur heitid vered fyrir þeirra Þrkju. Dg þar þad er reynt, ad þesse Þvortur luckast þar í Landenu, eins og annarsstadar, í allsþlags Þorðu, utan í Þeir-Þorðu og á votum Stodum, þa jafnvel og í gamallre Þsku, sem noog er af á morgum Þaum, í hværrer Þrkjan þar ad auk er hæg, og þarf eigi nema miog litels Omaks; svo ventum Þer allranadugast, eins og Þer hermed vilium hafa tilskipad, ad Innbyggjararner laute ser vera kostgæfselega umþugad, ad þekja þenna Jardaavort, sem er svo dringur í Þue, þar þeim eigi einasta framþyðst svo æfselegt Þerksere og Gagnsemd þar af, hefur og þeir þa med undereins geta allraunderdanugast gert epter Þorum allranadugasta Bitla og Þelþoknan.

19.

Eigi sidur ventum Þer ad Innbyggjararner hafa lauted ser annt um vera ad bruka til Kalk og Næpnagarda Þrkju þad Þer, sem Þer allranadugast hóf

hosum lauded flytia til Landsens, hvad Ver' og framveges vilium lata
giera, þegar of er allraunderdanigast til kynna gefed, ad þeir tilbærelega
særa ser þad i Nyt.

Hvarepter aller og sierhvor ein eiga allraunderdanigast ad breita.
Gefed au Vore Slotte Christiansborg, i vorum Konunglega Adseturs Stad
Kaupmannahofn, þan 13 Maji 1776.

Under Vorre Konunglige Hende og Tillsigti.

Christian R.

Moltke,

Prætorius.

Erichsen.

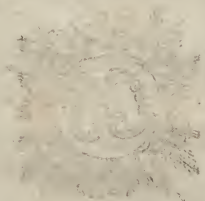
Wormskiold.

Printed and Sold by J. B. RICHARDS, at the
Office of the "Daily News," No. 100, Broadway, N. Y.

Published by J. B. RICHARDS, at the
Office of the "Daily News," No. 100, Broadway, N. Y.

Published by J. B. RICHARDS, at the
Office of the "Daily News," No. 100, Broadway, N. Y.

CHRISTIANITY

Published by J. B. RICHARDS, at the
Office of the "Daily News," No. 100, Broadway, N. Y.

1850